

Патријарх Порфирије освештао нови храм у насељу Макишке терасе

У осамнаесту недељу по Духовима, када Црква молитвено прославља Светог Сергија Радоњешког, 8. октобра 2023. године, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је светом архијерејском Литургијом у храму Сабора Светог Јована Крститеља у насељу Макишке терасе.

На почетку свете Литургије, патријарх Порфирије је, уз саслужење свештенства Архиепископије београдско-карловачке, извршио чин великог освећења храма уз молитвено учешће многобројног верног народа. Такође, током свете Литургије, патријарх Порфирије је рукопроизвео у чин чтеца г. Ђорђа Виленицу, сина цењеног и христољубивог проте Милана Виленице, који је заједно са свештенством и верним хришћанима подигао овај свети храм.

У пригодној беседи Патријарх је истакао да данас у мору бесмисла, када задовољи све своје материјалне потребе, човек ипак увиђа да је духовно биће

које тежи проналаску дубље суштине свог постојања:

- Као што постоје спољашње потребе, постоје и унутрашње, духовне потребе, а те духовне потребе нису тек психологије, нису ствар нашег расположења, него се тичу смисла нашег постојања, који је разлог и који је крајњи циљ нашег постојања и свега онога што је спољашње, а на то питање, на ту тему, одговор можемо добити само у храму Божјем. Када се утемељимо, укоренимо у храму Божјем, у својој православној вери, у својој православној духовности, молитвом и духовним подвигом, онда ће и све оно што је споља, ако је хармонично, добити свој дубински, виши, узвишени смисао и циљ. Ако није баш онако као што смо желели, и то ће добити неки свој значај.

Патријарх је мудро поучио окупљени верни народ да увек, у свакој недаћи, недоумици и смутњи, утеху пронађу у храму Божјем, јер је храм место сусрета Бога и човека, на коме нас Бог, баш као брижни Отац, увек изнова, раширених руку, дочека. Зато и нема веће радости за једно место, град, крај, него кад се у њему уздиже Црква Божја. Првојерарх наше Свете Цркве је подсетио окупљене и о историјском значају Српске Православне Цркве, која је кроз векове и недаће, у временима када нисмо имали државу која би штитила тада омаловажени и обесправљени православни народ, учинила све да сачува наш идентит и наше корене, како бисмо били оно што данас јесмо:

- Ми данас знамо вером и предањем наших отаца, да је вера православна, Црква Православна, она црвена нит, Аријаднина нит, која нас је кроз све лавиринте и беспућа историје, тешкоће, распећа, искушења, водила до наших дана. Колико је векова било да православни Срби нису имали државу? Распарчани у много држава, највећим делом живели су у нехришћанској држави, али нису живели имајући једнака права са онима који су били друге вере или припадали другом народу. Штавише, неки су и поклекнули из редова нашег народа и напуштајући своју веру постајали припадници друге вере и постали други народ. Међутим, огромна већина наше браће и сестара, предака наших, искључиво и само окупљајући се око олтара, око светог жртвеника, на светој Литургији, не само да су знали и исповедали ко су и шта су, него су и изграђивали себе и Бог их је чувао и сачувао и више од тога: учинио је да буду стваралачки народи у најтежим временима. Ево, и до наших дана православна вера и Црква Православна учинила је и чини да будемо оно што јесмо.

Патријарх је на исти пример вере, љубави и јединства у Христу позвао и нашу браћу и сестре у дијаспори, подсећајући да смо сви народ Божји и Црква

Христова. У завршној речи Патријарх је истакао да су свакодневни живот и обични послови места апостолства свакога од нас, тј. места сведочења православне вере и предања Православне Цркве нашег народа.

Беседу Његове Светости Патријарха у целости можете прочитати [ОВДЕ](#).

За велику помоћ у изградњи храма Патријарх српски г. Порфирије доделио је Чукарица г. Срђану Коларићу, Раду Петровићу, успешним Раду Ранковићу и Милану

spc.rs